Jó évet zárt az OMBKE mosonmagyaróvári területi szervezete

A területi szervezet 2002. november 8-án tartotta évzáró taggyűlését az Akócs Malomban. *Ferencz István,* a szervezet elnöke köszöntötte a megjelent kollégákat. Örömét fejezte ki, hogy szép számban megjelentek a vasöntészet, a fémöntészet valamint a fémkohászat (korundgyártás) szakemberei. A megjelentek egy perces néma felállással emlékeztek meg az elmúlt időszakban elhunytakról.

Csutak István, a területi szervezet titkára beszámolt a területi szervezet 2002. évi tevékenységéről.

A szakmai rendezvények közül – ezúttal is – kiemelkedett a kilencedik alkalommal Mosonmagyaróváron és Dunaszigeten megrendezett tudományos szakmai nap és baráti találkozó. A rendezvény résztvevői elismeréssel nyilatkoztak a szakmai és kulturális programokról. Bízzunk abban, hogy a 2003-as folytatás – ami a 10. szakmai összejövetelt is jelenti – hasonló jó légkörben zajlik le.

A titkári beszámoló kitért az ugyancsak hagyományosnak számító erdélyi körútra, a Gábor Áron Alapítvány tagjaival és a 15-ös Székely Határőrezred obsitosaival való találkozásokra is. A legutolsó alkalommal a hazai küldöttség három Emlékplakett átnyújtásával erősítette az eddig már kialakult jó, baráti kapcsolatot.

A továbbiakban elhangzott, hogy az OMBKE helyi szervezetének, valamint az öntészeti és fémkohászati szakosztálynak az együttműködése gyümölcsöző, és az elért eredményeket mindkét szakosztály vezetősége is méltányolta.

A titkár elismerően nyilatkozott a területi szervezet kapcsolatáról az öntészeti és a fémkohászati szakosztállyal, valamint a székesfehérvári, kecskeméti, ajkai, inotai, mindszenti szakemberekkel. Jó a kapcsolatuk a Miskolci Egyetem öntészeti és fémkohászati tanszékének vezetőivel is. Mindez jelentősen hozzájárult a különböző helyeken rendezett szakosztályi összejövetelek változatos programjaihoz.

Befejezésül tájékoztatás hangzott el a 2003-ban tervezett szakmai programokról.

A titkári beszámolóhoz több hozzászólás is elhangzott. A jelenlévők egyetértettek a beszámolóval, azt elfogadták. Egyúttal kifejezésre juttatták, hogy 2003-ban is méltó módon kívánnak az OMBKE szakmai rendezvényein közreműködni.

Befejezésként a területi szervezet elnöke megköszönte a tagság aktivitását, sokirányú tevékenységét. Egyben utalt arra is, hogy az OMBKE és a két szakosztály vezetősége is kifejezésre juttatta elismerését a mosonmagyaróváriak szereplését illetően. Az elkövetkezendő időszakban is hasonló munkára számítanak – hangzott el az elnöki zárszó során.

A taggyűlés fehér asztal melletti beszélgetéssel fejeződött be. Szóba kerültek a különböző szakmai rendezvények, az erdélyi kirándulás, üzemlátogatások. Ezek után számítani lehet arra, hogy 2003-ban is hasonló aktivitással folytatódik az egyesületi munka Mosonmagyaróváron. Úgy legyen! Jó szerencsét!

✍ **Dr. László László**

Hagyományápolás Kálozon

Dr. Zsámboki László kutatásai alapján tudhatjuk, hogy a bányászhimnusz meghatározó, első részének egyértelműen *Kunoss Endre* a szerzője, aki a kálozi református temetőben nyugszik, akinek sírját a Bakonyi Bauxitbányák Rt. újította fel, és Káloz község lakói tartják rendben. A felújított sír ünnepélyes avatására 1995. október 27-én került sor a BDSZ-OMBKE közös rendezésében.

Az ünnepélyes avatást csendes évek követték, és a sír újra feledésbe merült volna, ha egyesületünk székesfehérvári területi szervezete nem tekinti önként vállalt kötelességének az „új bányászati hagyomány" ápolását, évente halottak napját követően a sír meglátogatását, a káloziakkal együtt az emlékezés tartását. Meghívásunkra egyesületünknek előbb csak egy-két, majd egyre több csoportja jött el Kálozra; kezdett élni az új hagyomány. A sírt körülvéve rövid beszéd hangzott el, majd a kálozi nyugdíjasklub műsorát (szavalat, ének) követően elhelyeztük koszorúinkat, és a bányász- és kohászhimnuszok eléneklése után rövid baráti beszélgetésre, ismerkedésre vendégei voltunk a helybéli nyugdíjasoknak.

A 2002. évi megemlékezést november 6-án délután tartottuk. *Csömöz Ferenc* bevezetőjét ezekkel a szavakkal kezdte: „Évente eljövünk e sírhoz, elhelyezzük koszorúinkat tiszteletünk jeléül, de vajon ismerjük-e Kunoss Endrét? Nem érzem magam méltónak a költő, író, hírlapíró, szerkesztő, nyelvész, pedagógus, jogtudós, ügyvéd, mezőgazda, a 33 éves korában elhunyt polihisztor életének ismertetésére, csak néhány, érdeklődésre számot tartó dologra térek ki." Beszédét követően a nyugdíjasklub rövid műsora azt mutatta, hogy ők is magukénak érzik Kunoss Endre emlékét, az elhangzott szavalatok, énekek az emlékezés hangulatát idézték.

A bányász- és kohászhimnuszok eléneklése előtt (ezeket már velünk énekelték a jelen lévő káloziak is) elhelyezték a síron a megemlékezés koszorúit, a székesfehérvári szervezet után a dunaújvárosi csoport – köztük főiskolai hallgatók is! –, a bányászok tatabányai, oroszlányi, bakonyi csoportjainak megjelent képviselői is, végül Káloz község önkormányzatának nevében *Weisengruber Imre* polgármester, ill. a nyugdíjasklub. Reméljük, a résztvevők, a mostani ötven fős nyugdíjasklub jövőre kiegészül azokkal, akik idén nem jöttel el.

A nyugdíjasklub házában köszöntöttük az ott is megjelent polgármester urat névnapja alkalmából, majd a jelenlévők nagy örömére *Csurgó Lajos,* a székesfehérvári szervezet elnöke szétosztotta dr. Zsámboki László könyvének kérésünkre készített utánnyomását.

„Egy év múlva ugyanitt!" – ismételgetésével vettünk búcsút egymástól bányászok, kohászok, káloziak, ifjak és idősebbek.

✍ **Csömöz F.**